nişior în timpŭ de patru lunĭ, şi fŏră să schimbŭ costumulŭ civilŭ ce mi se dătusse de la Serascherat, mĕ aruncaiŭ în vapor şi plecaiŭ. La Triest îmĭ aruncaiŭ fesulŭ în Adriatica şi 'mĭ luiaiŭ uă pĕlărie, şi fŏră a mĕ da uă clipă repaosuluĭ, mĕ suiiŭ în trenŭ şi p'aci 'mĭ e drumulŭ.

«Când mĕ vĕḑuiŭ în Orşiova gata d'a mĕ sui în diligenţa care avea să mĕ ducă în Vârciorova şi maĭ cu scamă cândŭ călcaiŭ pre sfântulŭ pămêntŭ allŭ ţereĭ melle, atuncĭ simţiiŭ uă bucurie, uă emoţiune, uă fericire cu greŭ de descrisŭ. Ochi mi se umplură de lacrămĭ, ănima mi se umplu de uă mulţumire cerească şi picióreie mi se încovoiară în cât mĕ vĕḑuiŭ îngenuchiat fŏră să vreaŭ pre pămêntul iubiteĭ melle Românii.

—«Bine te am găsit, ţéra mea, ḑisseiŭ eŭ sărutând cu veneraţiune astŭ sacru pămînt, bine te am găsit liberă, prosperă şi gloriósă prin braţulŭ fiillorŭ teĭ.

«După ce mĕ maĭ potoliiŭ pucin, mĕ urcaiŭ în trenulŭ ce era gata de pornire şi merseiŭ până la Craiova; de acolo nu maĭ putuiŭ merge innainte; osteneala saŭ emoţiunea ce cercassem mĕ doborîră şi mĕ aruncară într'uă ferbinţeală primejdiósă. Fuseiŭ nevoit să rĕmâiŭ nóptea chiar în gară, să me repauḑesŭ uă nópte şi să plecŭ a doua-ḑi adică aḑĭ dimineaţă.

«Ne răbdarea ce încercam în tren v'o puteţĭ închipui, restul îl sciţĭ. Iată istoriea uniculuĭ prisonierŭ făcut de Turcĭ la Plevna şi ţinutŭ în viaţă. In facia lumiĭ oficiale sunt mort, de mâine trebuia să începŭ a 'mĭ forma unŭ noŭ actŭ de stare civile.»

FINE